

пушили тъй да ходятъ свободно по одаинтъ, та да поразватъ юдно друго отъ покъщнинатъ. Принцътъ ѝ каза че ще поража да ги турятъ въ юдинъ кафестъ: но тя отговори веднѫга да ги хванятъ, га да ги еготвоятъ за обѣдъ. Принцътъ обезнадежденъ за правобога выкаше и ги не даваше. Сичкитъ дворяни и слуги търчехѫ по птицитъ да ги хванятъ, па него и неслушахѫ. Йединъ слуга зѣ юдинъ метлѫ и юхъ хвърли възъ главнѫтъ на горкнѫтъ Недѫ. Принцътъ скочи отъ одара си да ѝ помогне; но той късно щеше да пристигне; защото царичината котка ся бѣше извлѣкла отъ рѣцѣтъ ѝ, и щеше да ю раздере отведенѫжъ съ ноктытъ си, ако вълшебницата ся не бѣше прѣоброзила на юдно голѣмо куче, и скочила възъ коткнѫтъ, та да ю удави; и сѣтнѣ веднѫга стана пакъ на птицѫ както и Неда и побѣгнахѫ и двѣтъ чрѣзъ юдинъ малкъ дунекъ, която бѣше въ юдинъ угълъ на одаинтъ. Принцътъ падна въ несвѣсть като бѣше видѣлъ опасността, която бѣше нападнала неговнѫтъ любезнѫ Недѫ; но царицата не внимаваше на туй, ти си само мыслеше на удавенѫтъ си коткѫ; тя нададе страшни выкове; каза на царя, че ще ся утрови ако си не отмъсти за смирътъ на горкото си животно, че Златко имаше работи съ магесници за да ю сама наскръбява, и че тя нема да мирияса нито юдна минута ако не бы го лишила отъ наследството и прѣдала короннѫтъ на брата му. Царътъ остана на туй съгласенъ, и ѝ каза че наутреиния день ще затвори принца, и че ще му направятъ прѣсѫднѫтъ. Вѣрнѣйтъ му Веселинъ не спѣше въ тази случкѣ; той ся бѣше вмѣкналъ скръшомъ въ царскнѫтъ одаинъ и като чу туй, дойдѣ та го извѣсти на принца. Отъ страхъ трѣската го остави, и нарѣди та ся качи на конь и побѣгна да ся избави,